

Virkning det vil kunne have paa det andet Tings Optraeden i disse Sager. Derom skal jeg ikke tillade mig at udtrykke nogen som helst Mening, jeg har ingen Anelse derom. Men noget, der ligger saa meget, meget nærmere, er dette, at vi i Øjeblikket staa over for Dannelsen af en ny Regering, og jeg tvivler ikke om, at den aldeles overvejende offentlige Mening i vort Land er den, at man vil kræve af den ny Regering, at den ikke opgiver det Arbejde, der hidtil er gjort paa Gennemførelsen af Skattereformen, og at man vil betone det stærkt. Men hvorledes passer saa dertil, mine Herrer, det stillede Forslag? Tro De ikke, at det netop fra deres Side, hvor der eventuelt kan blive Spørgsmaal om at danne en ny Regering, vil blive opfattet saaledes, at hermed har Folketinget ogsaa for sit Vedkommende kastet los paa Skatteprogrammet af 1897. Den ny Regering vilde derigennem kunne føle sig frigjort for ethvert Hensyn dertil, selvfølgelig ikke frigjort i den Forstand, at den skulde være frigjort over for ethvert Krav om en Skattereform, men frigjort for alt det Arbejde, der hidtil er lagt i denne Sag, og henvist til at aabne ny Veje, bryde ny Banner. Naar der derfor netop i dette Øjeblik forelægges os dette Forslag, ser jeg ikke rettere, end at det maa siges at være en overordentlig uklog Handling fra deres Side, som i Virkeligheden maatte ønske Skattereformen fremmet. Dette med Hensyn til Sagens Forelæggelse i Almindelighed. Ogsaa med Hensyn til selve Forslagets Indhold vil jeg tillade mig nogle Bemærkninger. Kommissionens Opgave siges at være at undersøge samtlige vore Beskatningsforhold. Det fremtræder derigennem altsaa tydeligt nok, at det ikke er et almindeligt Udvalgsarbejde, det drejer sig om, det er ikke en Opgave, der gaar ud paa, paa Grundlag af foreliggende Forslag, foreliggende Forarbejder, at gøre en Indstilling til Tinget. Der kræves en Undersøgelse af, hvad der vedrører vore Beskatningsforhold. Vi have haft adskillige Kommissioner, Toldkommissioner, Retskommissioner, Landbokommissioner, jeg ved ikke hvad, der have arbejdet kortere eller længere Tid. Hver har haft en meget begrænset Opgave, og ikke desto mindre tror jeg, at den Kommission, der har siddet kortest, har siddet i 3 Aar. Og saa foreslaar man her, at denne parlamentariske Kommission, der for saa vidt vil staa uden de Hjælpemidler, som Administrationen kan give gennem Kontorerne osv., skal behandle ikke en begrænset Del

af vore Skattelove, men samtlige vore Beskatningsforhold, undersøge dem og derom gøre Indstilling til Tinget, og vel at mærke, der skal ikke anvendes dertil 2, 3, 4, 5 Aar, men det hele skal være færdigt i Løbet af 6 Maaneder. Jeg sætter megen Pris paa denne Tidsgrænse; men jeg tilstaar, at jeg ikke kan forene de to Ting med hinanden, Undersøgelsen af alle vore Beskatningsforhold og den begrænsede Tid. Der rejser sig her straks det Spørgsmaal: Hvad regne de Herrer Forslagsstillere for at ligge ind under vore Beskatningsforhold? Er det det, man i Almindelighed forstaar ved Skat i Ordets strengeste Forstand? Menes derved kun de direkte Skatter? De indirekte Skatter kaldes i Reglen for Afgifter. Lovforslaget om Tolden hedder saaledes Lovforslaget om Toldafgifterne. Det kunde saaledes allerede blive et Spørgsmaal, hvorvidt Toldafgifterne faldt ind under denne Skatteopgave, men vi kunne gaa videre: hvor langt rækker Skattebegræbet? Er det de Herrer Forslagsstilleres Mening derunder at indbefatte Tiender. Det har jo været en gammel Opfattelse her i Tinget at opfatte Tiendebyrden som en Skat. Er det altsaa Mening, at ogsaa denne skulde falde ind under Kommissionens Opgave? Der vilde kunne rejses en Række saadanne Spørgsmaal om Omfanget af dette Kommissorium, thi det er jo et Kommissorium, som gives i disse 15 Medlemmers Haand. Jeg spørger kun, thi det vil jo være af Interesse for denne Kommisson at vide, hvor langt dens Opgave rækker. Men skulle de altsaa omfatte hele dette overordentlig vidtløftige Stof og faa et virkeligt Udbytte deraf, ser jeg ikke rettere, end at de maa følge samme Fremgangsmaade, som Professor Frederiksen efter Sagnet fulgte. Han var Medlem af Tinget og tillige Professor ved Universitetet. Der holdt han saa sin Forelæsning, og da han altid havde grumme travlt, løb han derfra ned i Rigsdagen, tog undervejs sin Tegnebog op og skrev Forslag til Lov om Skatteforholdene. Deri stod der saa som § 1: Der indføres en Indkomstskat til Staten af 10 pCt. af Indtægten, og som § 2: Alle andre Statsskatter afskaffes. Da han saa kom til Rigsdagen, afleverede han Forslaget til Tingets Formand; hvad Skæbne denne Sag senere fik, kan jeg ikke minde, men saaledes berettes Sagen. Kunde man gøre det saa rask færdig, var det uægtelig meget nemt, men jeg ser ogsaa tydeligt og fik det især bekræftet af Udtalelser fra det ærede Medlem, der nu satte sig,